

[Bindslev.]

komme til at staa over for tilsvarende Tilfælde, som vi staaer over for, og altsaa igen skal give en Lovgivning tilbagevirkende Kraft. Nej, nu maa vi ikke gøre Fejlen fra 1930 om igen, for det var en Fejl, det burde nu aabent erkendes. Jeg henstiller derfor, at Vedtagelsen af denne midlertidige Lovgivning efterfølges af en almindelig Revision af den borgerlige Straffelov, hvori den midlertidige Lovgivnings Hovedprincipper nedfældes.

Men altsaa, jeg har sluttelig valgt at give dette Lovforslag min Stemme. Jeg kan bedre gøre det end saa mange andre Medlemmer i denne Sal, eftersom jeg personlig ikke kan gøres ansvarlig for Fejlen i 1930, da jeg dengang stemte for Dødsstraffens Bevarelse. Men hertil kommer nu min Hovedargumentation. Det skal vel ikke være skiftende Folkestemninger, der lunefuldt dirigerer Samfundets Strafferegler. Der maa altid være en nøje Overensstemmelse mellem et Lands Straffelovgivning og Folkets almindelige Retsbevidsthed, og til Forstaaelse af denne er det ogsaa nødvendigt at tage ganske almindelige psykologiske Momenter i Betragtning.

Man kan dybt beklage, at vi nu paa ny har faaet Beviser for, hvilke onde Instinkter, hvilke bestialske Kræfter der lurer i Menneskets sjælelige Undergrund. Man kan have en naturlig Ærbødighed for den humanistiske Kulturoptimisme, der troede paa Menneskehedens stigende Lutring, saaledes at man mente at kunne give Slip paa Muligheden for at bringe de mest rigoristiske Straffebestemmelser i Anvendelse. Nu ved vi, hvilken Magt de onde Lidenskaber i Historiens Ulykkesperioder kan tilrive sig, ikke alene i gamle Dage, ikke alene i den Middelalder, som altid — jeg synes til Fornærmelse for Middelalderen — bruges til Sammenligning med de Tilstande, vi har gennemlevet, men ogsaa nu, efter den Periode, hvor man levede i den højeste Kulturoptimisme og troede, man havde overvundet alle disse Samfundets og Menneskehedens Børnesygdomme. Vi ved altsaa nu, at saadant kan ske, og derfor bør vi naturligvis drage os vore Erfaringer til Minde og drage Lære deraf.

Et andet psykologisk Moment af ganske anden Art vil jeg gerne nævne: Der ligger i

Menneskesindet et ganske primitivt Instinkt, der kalder paa Gengældelse. Jeg ved godt, at vi lovgiver paa den Maade, at vi paa Forhaand fratægger os enhver Tanke om Gengældelse eller Hævn, men hvis man vil lodde rent psykologisk i Folkesjælen og i de Mennesker, der i Øjeblikket er optændt af retfærdig Harm, tror jeg, man retfærdigvis, hvordan man end vil bedømme det, maa komme til ogsaa at finde Ønsket om en naturlig og retfærdig Gengældelse i deres Sind. Og det er naturligt, at Forældre, der har set deres Søner pint og myrdet, føler sig svigtet af det Samfund, der ikke skaber retfærdig Balance i Tingene. Man kan sige, det er Gengældelseskraft, Ønsker om Hævn, men det er menneskeligt, det er naturligt. Saadan er det under alle Forhold, men naturligvis først og fremmest under de Tilstande, hvorunder vi i disse Aar har levet. Derfor har vi oplevet dette, at vi for vore Øjne har set, hvorledes Blodhævnskraften er vokset frem.

I ethvert Kultursamfund maa det være Statens Opgave at afskaffe Blodhævn, det har det været til alle Tider, men Forudsætningen for, at Blodhævnskraften kan holdes nede, er, at Samfundet overtager den retfærdige Afstraffelse af Forbryderne. Og dette maa naturligvis altid ske i nøje Følgelse med Folkets Retsbevidsthed, ikke saaledes, som man ønsker Folkets Retsbevidsthed skal være, men saaledes, som den faktisk er. Hvis ikke Samfundet nu — under den Betyngelse, som lovgivning Retspleje kan skabe — tager Sagen i sin Haand, kan det alvorligt befrygtes, at Dele af Befolkningen i krænket Retsfølelse tager sig selv til Rette. For at undgaa dette, altsaa for at undgaa noget værre, vil jeg trods alt mene det forsvarligt at give Loven tilbagevirkende Kraft, idet det som et Grundsynspunkt maa fastslaaes, at Loven vil give Mulighed for Gennemførelse af en i dybeste Forstand sand Retfærdighed, en Retfærdighed, som undgaa Fejltagelser og afvejer til begge Sider.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Erik Appel har Ordet for en kort Bemærkning.

Erik Appel: Jeg ønsker at henstille til den højtærede Minister, at der sker en